

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 35/2014
04.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву М.К. из Ш., чији је пуномоћник С.Р.Ж., адвокат из Ш., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 13 У 12700/11 од 12.12.2013. године, уз учешће противне странке Народне скупштине Републике Србије и са противним странкама Д.Ж., Ј.З., В.К., В.Л., Д.М., А.П.Н., С.П., Д.П., С.П., Д.П., Г.С., Д.С., Д.Т., С.Т., С.У.В., свих судија Прекршајног суда у Шапцу, у предмету избора судија, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.04.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом, одбијена је тужба М.К. из Ш., поднета против одлуке Народне скупштине Републике Србије о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ број 111/09) у делу под VII, у коме су изабране судије Прекршајног суда у Шапцу – Д.Ж., Ј.З., В.К., В.Л., Д.М., А.П.Н., С.П., Д.П., С.П., Д.П., Г.С., Д.С., Д.Т., С.Т., С.У.В.

У поднетом захтеву за преиспитивање, подносилац наводи да је побијаном пресудом извршена повреда Закона. Сматра да је погрешан став Управног суда да предлог одлуке о избору судија на трогодишњи мандат није управни акт, те да се приликом оцене законитости одлуке Народне скупштине Републике Србије о избору судија морала ценити законитост акта који је претходно доношењу те одлуке, која одлука је незаконита, па из такве незаконите одлуке-предлога одлуке није могла да произађе законита оспорена одлука Народне скупштине Републике Србије. Предлаже да суд захтев уважи и поништи побијану пресуду.

Противна странка, Народна скупштина Републике Србије, у одговору на захтев, истиче да је захтев неоснован и предлаже да га Врховни касациони суд, будући да је побијана пресуда Управног суда правилна и на закону заснована, одбије.

Противне странке, Д.Ж., Ј.З., В.К., В.Л., Д.М., А.П.Н., С.П., Д.П., С.П., Д.П., Г.С., Д.С., Д.Т., С.Т. и С.У.В., нису дале одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, тужени орган је правилно, поступајући у оквиру својих изборних права, на Седмој седници другог редовног заседања у 2009. години, одржаној 21., 22., 23., 24., 28. и 29.12.2009. године, након заједничког, јединственог претреса о предлогу одлуке за избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, већином гласова народних посланика, усвојио наведени предлог и, на основу члана 51. став 1. Закона о судијама ("Службени гласник РС", бр. 116/08, 58/09 и 104/09), донео одлуку о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, која је, према ставу 2. истог члана Закона, објављена у "Службеном гласнику Републике Србије" бр. 111/09 од 29.12.2009. године. Имајући у виду наведено, оспорена одлука је, у делу којим су изабране судије Прекршајног суда у Шапцу, донета на предлог Високог савета судства, као независног и самосталног органа, који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија у складу са чланом 153. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", број 98/06) и цитираним прописима. По оцени Управног суда, њоме нису повређени ни закон, ни Устав на штету овде подносиоца захтева.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да Управни суд, решавајући по тужби подносиоца, није ценио и предлог одлуке Високог савета судства о избору судија на трогодишњи мандат, што је требало да учини, па је нашао да су ти наводи неосновани. Побијаном пресудом Управни суд је правилно нашао да је предмет тужбе у управном спору била одлука Народне скупштине Републике Србије од 29.12.2009. године о избору судија на трогодишњи мандат у

судовима опште и посебне надлежности, чија законитост је и цењена у управном спору, а не предлог одлуке Високог савета судства.

Са изнетих разлога, налазећи да ни остали наводи захтева нису од утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 04.04.2014. године, Узп 35/2014

Записничар,
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.